

EUROPESE COMMISSIE

DIRECTORAAT-GENERAAL INTERNE MARKT, INDUSTRIE, ONDERNEMERSCHAP EN
MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF
DIRECTORAAT-GENERAAL MIGRATIE EN BINNENLANDSE ZAKEN

Brussel, 24 augustus 2020
REV2 – vervangt de kennisgeving
("explosieven voor civiel gebruik" –
REV1) van 22 november 2019

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN **TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED** **VAN EXPLOSIEVEN VOOR CIVIEL GEBRUIK EN PRECURSOREN VOOR EXPLOSIEVEN**

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een "derde land" geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigt. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk³.

Tijdens de overgangperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap, dat met name een vrijhandelsgebied omvat. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die wat betreft de voorwaarden voor toegang tot de markt heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁴, de douane-unie van de EU en het btw- en accijnsgebied.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de juridische situatie die ontstaat na het einde van de overgangperiode (Deel A hierna). In deze kennisgeving wordt ook nader ingegaan op enkele relevante scheidingsbepalingen van het terugtrekkingsakkoord (Deel B hierna), alsook op de regels die van toepassing zijn in Noord-Ierland na het einde van de overgangperiode (Deel C hierna).

Advies aan belanghebbenden:

Om op de in deze kennisgeving vermelde gevolgen voorbereid te zijn, wordt de belanghebbenden met name aangeraden om:

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna "het terugtrekkingsakkoord" genoemd).

³ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁴ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning, het land-van-oorsprong-beginsel of harmonisatie. Evenmin voorziet een vrijhandelsakkoord in de opheffing van douaneformaliteiten en -controles, waaronder die betreffende de oorsprong van goederen en de grondstoffen ervan, of invoer- en uitvoerverboden en -beperkingen.

- zich van een certificering door een aangemelde instantie in de EU te voorzien;
- ervoor te zorgen dat de verplichtingen voor importeurs worden nageleefd;
- ervoor te zorgen dat de overbrenging van explosieven in de EU door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de ontvanger wordt goedgekeurd;
- de markering en etikettering van producten – waar nodig – aan te passen; en
- ervoor te zorgen het grote publiek de verboden en beperkingen inzake het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven naleeft.

Opgelet:

Deze kennisgeving gaat niet over de douaneprocedures voor in- of uitvoer. Hiervoor zijn andere kennisgevingen in voorbereiding of al gepubliceerd⁵.

Daarnaast wordt de aandacht gevestigd op de meer algemene kennisgeving inzake verboden en beperkingen, met inbegrip van invoer- en uitvoervergunningen.

A. DE JURIDISCHE SITUATIE NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode zijn de EU-regels op het gebied van explosieven voor civiel gebruik⁶ en precursoren voor explosieven^{7 8} niet langer van toepassing op het Verenigd Koninkrijk⁹. Dit heeft in het bijzonder de onderstaande gevolgen:

1. EXPLOSIEVEN VOOR CIVIEL GEBRUIK

1.1. Verplichtingen van importeurs, conformiteitsbeoordelingsprocedures en aangemelde instanties

De Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van industrieproducten¹⁰ is ook

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_en

⁶ Richtlijn 2014/28/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van en de controle op explosieven voor civiel gebruik (PB L 96 van 29.3.2014, blz. 1).

⁷ Verordening (EU) nr. 98/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven (PB L 39 van 9.2.2013, blz. 1).

⁸ Verordening (EU) 2019/1148 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven is vanaf 1 februari 2021 van toepassing en vervangt Verordening (EU) nr. 98/2013, zie Verordening (EU) 2019/1148 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven (PB L 186 van 11.7.2019, blz. 1).

⁹ Zie deel C van deze kennisgeving voor de toepasselijkheid van deze wetgeving in Noord-Ierland.

¹⁰ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/notice_to_stakeholders_industrial_products.pdf

relevant voor de EU-regels op het gebied van explosieven voor civiel gebruik, met name voor de verplichting na het einde van de overgangperiode in het bezit te zijn van een certificaat dat door een aangemelde instantie in de EU is afgegeven en voor de identificatie van marktdeelnemers. Een in de EU gevestigde marktdeelnemer die explosieven voor civiel gebruik uit het Verenigd Koninkrijk ontvangt en vóór het einde van de overgangperiode als een EU-distributeur werd beschouwd, wordt een importeur voor de toepassing van Richtlijn 2014/28/EU.

1.2. Markering van explosieven voor civiel gebruik

Volgens artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2008/43/EG van de Commissie tot instelling van een systeem voor de identificatie en de traceerbaarheid van explosieven voor civiel gebruik¹¹ – die van toepassing is krachtens artikel 51, lid 3, van Richtlijn 2014/28/EU – moeten geproduceerde of ingevoerde explosieven van een unieke identificatie worden voorzien. Volgens artikel 3, lid 5, tweede alinea, van Richtlijn 2008/43/EG moet de importeur – indien de productielocatie buiten de EU gevestigd is en de producent niet in de EU gevestigd is – contact opnemen met de lidstaat van invoer opdat de productielocatie een code toegewezen krijgt.

Na het einde van de overgangperiode worden productielocaties in het Verenigd Koninkrijk geïdentificeerd als buiten de Unie gevestigd en moeten zij beschikken over een door de nationale autoriteit van de EU-lidstaat van invoer toegewezen code.

Wanneer explosieven voor civiel gebruik in de EU worden geproduceerd voor uitvoer, is volgens artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2008/43/EG geen unieke identificatie nodig als het derde land van invoer een identificatie vereist zodat de explosieven traceerbaar zijn. Of deze uitzondering na het einde van de overgangperiode geldt voor in de EU geproduceerde explosieven voor civiel gebruik voor uitvoer naar het Verenigd Koninkrijk, hangt af van de vraag of in het Verenigd Koninkrijk na het einde van de overgangperiode nationale identificatievereisten van toepassing zijn.

1.3. Overbrengingen van explosieven voor civiel gebruik

Volgens artikel 11, lid 2, van Richtlijn 2014/28/EU is voor overbrengingen¹² van explosieven een vergunning vereist van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van bestemming.

Na het einde van de overgangperiode is een verzending van explosieven voor civiel gebruik naar, vanuit of via het Verenigd Koninkrijk niet langer een overbrenging binnen de EU. In plaats daarvan zullen die verzendingen worden aangemerkt als respectievelijk in- en uitvoer.

Overbrengingsvergunningen die vóór het einde van de overgangperiode door de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk uit hoofde van artikel 11,

¹¹ PB L 94 van 5.4.2008, blz. 8.

¹² Overbrengingen zijn materiële verplaatsingen van explosieven binnen de Unie (zie artikel 2, punt 6, van Richtlijn 2014/28/EU).

lid 2, van Richtlijn 2014/28/EU zijn verleend, zijn na het einde van de overgangperiode niet langer geldig.

2. PRECURSOREN VOOR EXPLOSIEVEN

2.1. Verbod op invoer door particulieren: vergunningen

Na het einde van de overgangperiode is het binnenbrengen van bepaalde precursoren voor explosieven vanuit het Verenigd Koninkrijk naar de EU door particulieren verboden en alleen toegestaan onder bepaalde in Verordening (EU) nr. 98/2013 en, met ingang van 1 februari 2021, Verordening (EU) 2019/1148 vastgestelde voorwaarden.

Die verordening verbiedt nog steeds het binnenbrengen, het bezit of het gebruik van bepaalde precursoren voor explosieven door particulieren. Als het nationale recht van een lidstaat daarin voorziet, kan een particulier krachtens artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) 2019/1148 een vergunning aanvragen voor het verwerven, binnenbrengen, bezitten of gebruiken van bepaalde precursoren voor explosieven. De lijst van precursoren voor explosieven waarvoor deze beperkingen gelden, is te vinden in bijlage I bij de verordening. Een lidstaat kan door andere lidstaten verleende vergunningen erkennen¹³.

Deze beperkingen gelden alleen voor particulieren, d.w.z. elke natuurlijke of rechtspersoon die handelt voor doeleinden die buiten zijn handels-, bedrijfs- of beroepsactiviteit vallen. Het verbod op de invoer van precursoren voor explosieven geldt bijgevolg niet voor professionele gebruikers en marktdeelnemers.

2.2. Verplichtingen voor marktdeelnemers en onlinemarktplaatsen

Verordening (EU) nr. 98/2013 stelt verschillende verplichtingen voor marktdeelnemers vast, waaronder de verplichting verdachte transacties van precursoren voor explosieven op te sporen en te melden. De verplichting om verdachte transacties van precursoren voor explosieven op te sporen en te melden is ook in Verordening (EU) 2019/1148 opgenomen en bovendien uitdrukkelijk verruimd tot onlinemarktplaatsen¹⁴.

In het Verenigd Koninkrijk gevestigde marktdeelnemers die gereguleerde precursoren voor explosieven in de EU aanbieden, en onlinemarktplaatsen die diensten verlenen om gereguleerde precursoren voor explosieven in de EU aan te bieden, zijn eveneens door deze regels gebonden. De Commissie heeft richtsnoeren¹⁵ vastgesteld om de uitvoering van Verordening (EU) 2019/1148 te vergemakkelijken.

¹³ Artikel 6, lid 7, van Verordening (EU) 2019/1148.

¹⁴ Artikel 9, lid 1, van Verordening (EU) 2019/1148.

¹⁵ Mededeling van de Commissie – Richtsnoeren voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/1148 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven C/2020/3756 (PB C 210 van 24.6.2020, blz. 63).

B. RELEVANTE SCHEIDINGSBEPALINGEN VAN HET TERUGTREKKINGSAKKOORD

1. IN DE HANDEL GEBRACHTE EXPLOSIEVEN VOOR CIVIEL GEBRUIK

In artikel 41, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord is bepaald dat een bestaand en individueel identificeerbaar goed dat voor het einde van de overgangperiode rechtmatig in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht, verder op de markt van de EU of van het Verenigd Koninkrijk kan worden aangeboden en tussen deze markten kan worden verhandeld tot het de eindgebruiker bereikt.

Het is aan de marktdeelnemer die zich op die bepaling beroept om op basis van eender welk relevant document aan te tonen dat het goed voor het einde van de overgangperiode in de EU of het Verenigd Koninkrijk in de handel werd gebracht.¹⁶

Voor de toepassing van die bepaling wordt onder “in de handel brengen” verstaan, de eerste verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik op de markt in het kader van een handelsactiviteit, al dan niet tegen betaling¹⁷. “Verstrekking van een goed voor distributie, consumptie of gebruik” houdt in dat “een bestaand en individueel identificeerbaar goed, nadat de fase van vervaardiging is voltooid, het voorwerp is van een schriftelijke of mondelinge overeenkomst tussen twee of meer rechtspersonen of natuurlijke personen met het oog op de overdracht van de eigendom, enig ander eigendomsrecht of het bezit inzake het betreffende goed, dan wel het voorwerp vormt van een aanbod aan een of meer natuurlijke personen of rechtspersonen tot het sluiten van een dergelijke overeenkomst.”¹⁸

Voorbeeld: Een individueel explosief voor civiel gebruik dat met een unieke door de nationale autoriteit van het Verenigd Koninkrijk toegekende identificatie is gemarkeerd en vóór het einde van de overgangperiode door de in het Verenigd Koninkrijk gevestigde producent aan een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde groothandelaar wordt verkocht, kan nog steeds na het einde van de overgangperiode in de EU worden verkocht zonder dat het opnieuw hoeft te worden geëtiketteerd.

Wat gemengde explosieven ter plaatse betreft, is de eindfase van de productie uitsluitend het moment van de productie ter plaatse. Explosieven die vóór het einde van de overgangperiode nog niet ter plaatse geproduceerd zijn, moeten daarom opnieuw door een aangemelde instantie in de EU worden beoordeeld.

2. NOG NIET VOLTOOIDE OVERBRENGINGEN VAN PRECURSOREN VOOR EXPLOSIEVEN

Artikel 47, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord bepaalt dat, onder de daarin vastgestelde voorwaarden, overbrengingen van goederen die nog niet zijn voltooid na het einde van de overgangperiode, worden beschouwd als een overbrenging

¹⁶ Artikel 42 van het terugtrekkingsakkoord.

¹⁷ Artikel 40, onder a) en b), van het terugtrekkingsakkoord.

¹⁸ Artikel 40, onder c), van het terugtrekkingsakkoord.

binnen de Unie wat betreft de voorwaarden voor in- en uitvoervergunningen in het kader van het EU-recht.

Voorbeeld: Een specifieke zending precursoren voor explosieven waarvan de overbrenging tussen de EU en het Verenigd Koninkrijk aan het eind van de overgangperiode nog niet voltooid is, kan nog steeds de EU of het Verenigd Koninkrijk worden binnengebracht alsof het een overbrenging tussen twee lidstaten was, d.w.z. zonder invoervergunning.

C. IN NOORD-IERLAND GELDENDE REGELS NA HET EINDE VAN DE OVERGANGSPERIODE

Na het einde van de overgangperiode is het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland (hierna “het IE/Ni-protocol” genoemd) van toepassing¹⁹. De toepassing van het IE/Ni-protocol is afhankelijk van de periodieke instemming van de Noord-Ierse wetgevende Assemblee, waarbij de initiële periode 4 jaar na het einde van de overgangperiode afloopt²⁰.

Krachtens het IE/Ni-protocol zijn sommige bepalingen van het EU-recht ook van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland. In het IE/Ni-protocol zijn de EU en het Verenigd Koninkrijk bovendien overeengekomen dat, voor zover EU-regels van toepassing zijn op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland, Noord-Ierland wordt behandeld als een lidstaat²¹.

Krachtens het IE/Ni-protocol zijn Richtlijn 2014/28/EU en Verordening (EU) 2019/1148 van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland²².

Dat betekent dat wanneer in de delen A en B van deze kennisgeving naar de EU wordt verwezen Noord-Ierland daaronder ook wordt begrepen, terwijl met verwijzingen naar het Verenigd Koninkrijk uitsluitend Groot-Brittannië wordt bedoeld.

Meer specifiek betekent dit onder meer het volgende:

- Explosieven voor civiel gebruik die door Noord-Ierse fabrikanten in de handel worden gebracht of voor eigen doeleinden worden gebruikt, moeten voldoen aan de respectieve bepalingen van Richtlijn 2014/28/EU;
- Explosieven voor civiel gebruik/precursoren voor explosieven die vanuit een derde land of vanuit Groot-Brittannië naar Noord-Ierland worden verzonden, zijn ingevoerd/binnengebracht voor de toepassing van Richtlijn 2014/28/EU, Verordening (EU) nr. 98/2013 en Verordening (EU) 2019/114;
- Een explosief voor civiel gebruik dat in Noord-Ierland voor uitvoer naar Groot-Brittannië is geproduceerd, moet met een unieke identificatie worden gemarkeerd,

¹⁹ Artikel 185 van het terugtrekkingsakkoord.

²⁰ Artikel 18 van het IE/Ni-protocol.

²¹ Artikel 7, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord in samenhang met artikel 13, lid 1, van het IE/Ni-protocol.

²² Artikel 5, lid 4, van het IE/Ni-protocol en punt 19 van bijlage 2 bij dat protocol.

tenzij Groot-Brittannië overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2008/43/EG een identificatie vereist die de traceerbaarheid van het explosief mogelijk maakt;

- De importeur en de gemachtigde mogen in Noord-Ierland gevestigd zijn voor de toepassing van Richtlijn 2014/28/EU;
- Wanneer het recht van de Unie een unieke code ter aanduiding van een lidstaat vereist, wordt de code “UK(NI)” gebruikt²³;
- Conformiteitscertificaten die zijn afgegeven door een aangemelde instantie in de EU, zijn in Noord-Ierland geldig.
- Conformiteitscertificaten die zijn afgegeven door een conformiteitsbeoordelingsinstantie in Groot-Brittannië, zijn in Noord-Ierland niet geldig.

Het IE/Ni-protocol bepaalt echter dat het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland:

- niet mag deelnemen aan de besluitvorming van de Unie en de totstandkoming ervan²⁴;
- geen bezwaar-, vrijwarings- of arbitrageprocedure mag inleiden voor zover die procedures betrekking hebben op de voorschriften, normen, beoordelingen, registraties, certificaten, goedkeuringen en vergunningen die zijn afgegeven of uitgevoerd door de lidstaten van de EU;²⁵
- zich niet mag beroepen op het land-van-oorsprong-beginsel of op wederzijdse erkenning van door in het Verenigd Koninkrijk gevestigde autoriteiten of instanties uitgevoerde activiteiten²⁶.

Meer specifiek betekent dit onder meer het volgende:

- Conformiteitscertificaten die zijn afgegeven door aangemelde instanties in Noord-Ierland, zijn alleen in Noord-Ierland geldig. Deze certificaten en verslagen zijn niet geldig in de EU²⁷. Wanneer explosieven voor civiel gebruik door een aangemelde instantie in Noord-Ierland zijn gecertificeerd, moet de aanduiding “UK(NI)” naast de CE-markering worden aangebracht²⁸. Dankzij deze markering kunnen de explosieven voor civiel gebruik onmiskenbaar worden geïdentificeerd als een artikel dat in Noord-Ierland rechtmatig in de handel kan worden gebracht, maar niet in de EU.

²³ Artikel 7, lid 2, van het IE/Ni-protocol. Wegens technische beperkingen – gewoonlijk in verband met databanken – kan de landcode tot twee cijfers worden beperkt. In dat geval moet een niet-toegewezen cijfercombinatie worden gebruikt.

²⁴ Wanneer een uitwisseling van informatie of een onderlinge raadpleging noodzakelijk is, vindt deze plaats in de bij artikel 15 van het IE/Ni-protocol ingestelde gemengde raadgevende werkgroep.

²⁵ Artikel 7, lid 3, vijfde alinea, van het IE/Ni-protocol.

²⁶ Artikel 7, lid 3, eerste alinea, van het IE/Ni-protocol.

²⁷ Artikel 7, lid 3, vierde alinea, van het IE/Ni-protocol.

- Een krachtens artikel 6, lid 1, van Verordening (EU) 2019/1148 door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland verleende vergunning wordt in een EU-lidstaat niet erkend.

Op de website van de Commissie over de EU-wetgeving op het gebied van explosieven voor civiel gebruik (https://ec.europa.eu/growth/sectors/chemicals/legislation_en#explosives) en precursoren voor explosieven (https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/counter-terrorism/protection/implementation-explosives-precursors-legislation_en) is algemene informatie te vinden. Deze webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Interne Markt, Industrie, Ondernemerschap en Midden- en Kleinbedrijf
Directoraat-generaal Migratie en Binnenlandse Zaken

²⁸ Artikel 7, lid 3, vierde alinea, van het IE/NI-protocol.